

Нам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація
Svoboda 30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(212) 227-4125
УНКОС: (201) 451-2200
УНЮІОР: (212) 227-5250

PIK LXXXVI. 4. 288. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК СЕРЕДА, 19-го ГРУДНЯ 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, DECEMBER 19, 1979 No. 288. VOL. LXXXVI.

ВІДБУЛАСЯ ПЛЕНАРНА НАРАДА РАДИ ДИРЕКТОРІВ ЗУАДК-У

Філадельфія, Па. (І. Со-
лентні) — Дня 1-го грудня
ц.р. у лоніві Суспільної
Служби ЗУАДК-у відбула-
сь річна пленарна нарада
Ради Директорів ЗУАДК-у
у Філадельфії при
численній участі членів Ди-
рекційної Ради. Екзекутив
та Контрольної комісії
ЗУАДК-у. Присутніх на на-
раді було 28 осіб, які засту-
пали 22 краві товариства і
організації.

Нарада відкрив д-р О.
Білик, президент ЗУАДК-у,
запропонувавши обширну
програму денного порядку,
що її присутні прийняли без
поправок. Нарадами про-
водив д-р Іван Філіс.

Звітвання на нараді роз-
почав д-р О. Білик, пода-
вши загальний перегляд пра-
ці ЗУАДК-у на протязі
останніх 8 місяців. Д-р О.
Білик довше зупинився на
конференції Світової Ради
Суспільної Служби СКВУ,
яка відбулась в половині
листопада ц.р. в Торонто.
Він на цій конференції за-
ступав ЗУАДК; конферен-
ція була успішною, під час
неї доповідало: д-р М. Кай-
ковська, інж. В. Пам'янюк,
Раїса Мороз, Надія Світ-
лична та д-р О. Білик, який
запропонував 6 рекоменда-
цій відносно діяльності
Суспільно-допомогових ор-
ганізацій в системі СКВУ.

Конференція ствердила, що
українська громада є спон-
сатно жертвенна, але допо-
мога дисидентам є часто
нескорочув. На тому тре-
ба докладати всіх зусиль,
щоб координувати допо-
моги дії не тільки в окре-
мих країнах, але теж в між-
континентальному масштабі.
Конференція прийняла цілий
ряд постанов, а саме: про
переведення збірок на до-
помогу петребуючим, а зо-
крема дисидентам, політич-
ним в'язням та їхнім роди-
нам в порозумінні із церк-
вами, та про спосіб звітуван-
ня за переведені збірки до
Світової Ради Суспільних
Служб СКВУ. Вирішено
теж послити заходи, щоб
успішніше допомогти у емі-
граційних справах бажан-
чим виїхати з України.

Польщі, Югославії та ін-
шим країнам ЗУАДК та Сус-
пільна Служба повинні по-
бачити у найближчому часі
про покликання до життя
еміграційних представни-
цтва у Відні і Римі.

Д-р О. Білик ствердив,
що збірки організовані
ЗУАДК-ом на протязі двох
останніх років були задо-
вольними. Остання збірка
Фонд допомоги пересліду-
ваним і ув'язненим україн-
цям, конто ч. 5968 в Ук-
раїнській Шадній вино-
сить на 1-го грудня ц.р.
суму 2,107 дол., але ця сума
є мінімальна, коли взяти до
уваги потреби та важли-
вість цього фонду. В евро-
пейському представництві
ЗУАДК-у наладжено пра-
цю. Мгр А. Мельник пра-
цює як директор Європей-
ського Представництва
ЗУАДК-у в Мюнхені, над-
чим, щоб урухомити емі-
граційні станиці-представ-
ництва ЗУАДК у Відні і
Римі, де скупчується поваж-
на кількість емігрантів, які
очікують на виїзд до країн
Нового Світу. Екзекутив
ЗУАДК прийняв рішення
про продаж Дому ЗУАДК,
а Президія оформила до-
кументи на цю продаж.

Д-р О. Білик виявив го-
товість дати вичерпну від-
повідь на кожний запит дис-
кутантів.

Проф. д-р Б. Гнатюк як
жарбник ЗУАДК-у склав
фінансовий звіт за час від 1-
о січня по 30-те листопа-
да ц.р. У цьому часі в касі
ЗУАДК-у було 39,735 дол.
приходів і 32,128 дол. роз-
ходів. Касове сальдо ви-
носить 7,607 дол. На високо-
цістотних сертифікатах
міщене готівку 110,000 дол.
Це багато організації зля-
гає із платою членських
кладок.

У дискусії забили слово:
д-р Н. Пауляк, д-р І. Скаль-
чук, д-р А. Лозинський, о.
С. Білик, інж. М. Ніч, п-ні
Л. Сілецька, М. Ковальчин,
інж. Ю. Нестерчук, інж. І.
Скіра, д-р М. Ценко та ін. У
висліді дискусії Рада Ди-
ректорів ратифікувала ук-
валу Екзекутиву ЗУАДК-у
про продаж Дому та одоб-
рля його продаж.

(Закінчення на стор. 3.)

ГРУПА СЕНАТОРІВ ДОМАГАЄТЬСЯ ВІДКЛАСТИ ГОЛОСУВАННЯ В СПРАВІ САЛТ II

Вашингтон. — Дев'ятна-
дцять американських сенато-
рів з обох політичних пар-
тій написали листа до пре-
зидента Джімімі Картера,
домагаючися відкласти го-
лосування в справі ратифі-
кації договору з СРСР що-
до обмеження стратегічної
атомової зброї (САЛТ II) а
ж після президентських
виборів в осні наступного
року.

Сенатські джерела пові-
домляють, що група під
промовою сен. Сема Нанна,
демократа з Джорджії, та
сен. Джона В. Ворнера, рес-
публиканця з Вірджинії, пре-
дставляла в листі свої по-
гляди на договір САЛТ II та
американську мілітарну си-
лу взагалі.

У листі сказано, що від-
кинення договору Сенатом
на початку наступного року
було б поважним ударом
до американської закор-
донної політики та зохит-
ало б відносини із західни-
ми союзниками та зродило
б сумніви щодо американсь-
кого проводу вільного сві-
ту. Але сенатори теж висло-
вили заступовання, що дея-
кі постанови договору мо-
жуть послабити військову
силу США.

У відповіді Білого Дому
на листа сенаторів прези-
дент Картер заявив, що він
згідний переговорювати на
двопартійній базі, однак,
він сказав, що хоче, щоб
голосування над догово-
ром відбулося чимскорше,
якщо, що „можна знайти
спільний ґрунт“, на якому
ратифікація договору буде
можливою.

У своїм листі сенатори
домагалися, щоб президент
Картер розпочав ряд заходів
для збільшення амери-
канської присутності в не-
стабільних мілітарних зонах

та скріплення американсь-
ких розвідних чинників. Се-
натори також заявили пре-
зидентові Картеру, що
було б краще відкласти ра-
тифікацію договору, ніж
ризикувати, що Сенат його
відкине. На думку тих сен-
аторів існує велика можли-
вість, що Сенат таки від-
кине договір, що мало б
некорисні наслідки для аме-
риканської закордонної по-
літики.

Серед сенаторів, які під-
писали листа, є також такі,
які могли б голосувати за
ратифікацію на початку
наступного року. Листа,
крім сенаторів Нанна і Вор-
нера, підписали ще такі се-
натори: Генрі Беллмон (ре-
сп. з Оклахоми), Руді Бош-
віц (респ. з Мінесоти),
Джон Ц. Дефорт (дем. з
Флориди), Гаррісон
Шмітт (респ. з Нью Мексі-
ко), Едвард Зорінський
(дем. з Небраски), Г. Джон
Гайнц (респ. з Пенсильва-
нії), Дейвід Л. Борен (дем.
з Оклахоми), Річард Стоун
(дем. з Флориди), Лойд
Бентсен (дем. з Техасу), С.
І. Гаяква (респ. з Каліфор-
нії), Дж. Джеймс Ексон
(дем. з Небраски), Леррі
Преслер (респ. з Південної
Дакоти), Денніс ДеКончіні
(дем. з Аризони), Дейвід
Дуренбергер (респ. з Мі-
несоти), Елен К. Смісон
(респ. з Вайомінг), Пітер В.
Доменічі (респ. з Нью Мексі-
ко).

У листі сенатори домага-
ють скріплення американсь-
кої військової сили на ін-
дійському океані та в Пер-
ській затоці та посилення
американських розвідних
організацій.

Рівночасно сенатори та-
кож вказують на певні слабі-
мисія в договорі, які, на їх-
ню думку, є некорисні для
Америки.

Українська громада в Нью Йорку вшанувала 25-річчя праці 64-го Від. СУА

Нью Йорк (М.С.) — У не-
ділю, 16-го грудня ц.р., тут
в готелі Рузвельт відбувся
святковий полууденок з на-
годи 25-річчя 64-го Відділу
Союзу Українок Америки.

Полуденок відкрива го-
лова Ювілейного Комітету
Поля Книш, привітавши
численні зібраних пред-
ставників громадських ор-
ганізацій, провід Союзу Ук-
раїнок Америки, членок
СУА з родинами та гостей.
У короткому слові, вона
підкреслила напрямки, які
в праці керувався провід
Відділу, а це — заходи для
збереження української мо-
ви і культури, розбудуван-
ня гордості до свого мину-
лого та щедристь для по-
реб української громади.

При фортепіановому суп-
роводі піаністки Чічки
Андрієско присутні відпи-
вали гимн СУА.

Опісля голова Відділу
Марія Даниш подала ко-
ротку історію Відділу, від-
значивши ініціативу його
членок, як: перші Вистав-
ки Жіночої Творчості, Вис-
тавки Молодих Талантів,
відтворення і покази в Аме-
ріці й Канаді Історичної
Нощі України, українські
колядки і Вертеп у Світо-
вому Торговельному Цен-
трі, видання Відділу, відзна-
чила його жертвенну пра-
цю для здобуття фондів на
піддержку Енциклопедії Ук-
раїнознавства, Українсько-
го Музею, Катедр Україно-
знавства при Гарварді, до-
помогу школам в Європі і
Південній Америці, неміч-
ним і старшим жінкам, а
теж підкреслила громадсь-
ку виробленість членок, які
були настільки зрілі, що
обняли провід власної ор-
ганізації, а теж заняли чіль-
ні місця в інших організа-
ціях.

Голова СУА, Іванна Ро-
жанковська, членка-основ-
ниці і почесна голова Від-
ділу з гордістю підкресли-
ла культурні починки Відді-
лу та його заслуги для до-
бра української громади,
одночас стверджуючи
брак зацікавлення громад-
ського працею жінок-про-
фесіоналісток та тих, хто
фінансово незалежний і міг
би свій час присвятити для
суспільної праці. На закін-
чення слова вона передала
голови Відділу Марії Даниш
почесну грамоту.

Дальший промовець, за-
ступник голови СКВУ і ад-
міністративний директор
УККА мгр Іван Базарко
висловив признання член-
кам Відділу, а теж і всім
членкам СУА за їхню пра-
цю для збереження україн-
ської ідентичності молодого
покоління.

Признання Відділові —
квітні найбільш заслужо-
ні і активної громадської
організації СУА, висловив
теж голова Об'єднаного
Комітету Організацій міста
Нью Йорк, інж. Євген Іваш-
ків за його громадську на-
станову і дружню співпрацю
з Об'єднаним Комітетом.

Голова Українського Му-
зею д-р Богдан Цимбаліс-
тий підкреслив вклад праці
членок Відділу в розбудову
Українського Музею —
культурної української ста-
ниці в Метрополії Америки,
а при тому повторив своє не-
перше признання Союзів
Українок Америки, який він
вважає за найбільш ділову і
заслужену громадську ор-
ганізацію.

(Закінчення на стор. 4.)

МОСКВА НЕ ВІДТЯГАТИМЕ СВОЇХ РАКЕТ ІЗ СХІДНОЇ ЄВРОПИ

Москва. — Закордонні
агентства і кореспонденти
інформують, що уряд Со-
ветського Союзу, устами
своїх речників і почерез
пресу, дав до зрозуміння,
що не відтягатиме своїх
стратегічних атомових ра-
кет середнього засягу з кра-
їн Східної Європи, як рані-
ше було передбачене. Зміна
наступила, нібито з при-
чини негативної постави до
справи роззброєння з боку
західноєвропейських дер-
жав, членів Північно-Ат-
лантичного Союзу (НА-
ТО), зокрема з уваги на
схвалення ними постанови
про розміщення у Західній
Європі 572-ох американсь-
ких ракет з атомовими го-
ловками у найближчих
троях роках.

Газета „Правда“, орган
ЦК КПСС, у своєму неді-
льному додатку пише, що Со-
ветський Союз був готовий
зменшити число своїх ра-
кет середнього засягу, які
розміщені на західних терито-
риях СРСР, якщо б була
тенденція роззброєння у
Західній Європі. Але тепер,
— пишеться в коментарі
„Правди“, — що базу для
започаткування перегово-
рів про зменшення кілько-
сті ракет зруйнували член-
ські держави НАТО своїм
рішенням. „Правда“ ка-
же, що цим рішенням зліквідо-
вано ще одну нагоду вести
переговори.

Коментар в „Правді“ був
аж другим советським ви-
ступом у цій справі, бо у
п'ятницю, 14-го грудня, з
підписом пересторого ви-
ступав речник советського
уряду Юрій Корнілов.

Не зважаючи на ці дра-
стичні заяви Корнілова і
„Правди“ західні політич-
ні спостерігачі і дипломати
в Москві все одно думають,
що Москва буде вести пе-

реговори щодо роззброєн-
ня, але на дещо іншій базі.
Після підписання у Відні
договору про обмеження
стратегічної атомової зброї
(САЛТ II) Москва і Вашин-
гтон домовились, що бу-
дуть вести переговори в
майбутньому про дальше
обмеження чи навіть зме-
нення кількості атомової
зброї, зокрема ракет серед-
нього і далекого засягу з
атомовими головками. Але,
як виглядає, обидва блоки
— Варшавський Пакт і НА-
ТО — тепер збільшать свої
арсенали атомової зброї в
обидвох частинах Європи, а
щойно тоді приступлять до
переговорів щодо обмежен-
ня зброї в Європі.

Беручи під увагу ухвалу в
Брюсселі про продовження
переговорів відносно роз-
зброєння, делегації країн
НАТО пропонували нові
плани. На думку військо-
вих спеціалістів, совети на-
певно запропонують свій
власний змодифікований
план, але вони раніше чека-
тимуть на реакцію таких
держав НАТО, як Голляндія,
Бельгія й інші, які
покищо не погодилися на
розміщення американських
ракет на їхніх територіях.

Газета „Правда“ також
поновно критикувала пре-
зидента Джімімі Картера за
його заклики в справі підви-
щення військового бюдже-
ту на 5 відсотків.

Не зважаючи на ці кри-
тичні голоси Москва бажав
говорити із Заходом і ці
наради напевно відбува-
тимуться, — кажуть ди-
пломати, — а їх вислід
залежатиме у великій мірі
від того, чи американський
Сенат ратифікує САЛТ II.
Ратифікація САЛТ II, як
відомо, відкладено до на-
ступного року.

Трудо вестиме Ліберальну партію Канади до виборів

Оттава, Канада. — Ко-
лишній прем'єр-міністер
Канади Пр'єр Елліот Трудо,
який недавно заявив своє
бажання уступити з голо-
вства в Ліберальній партії,
залишиться тимчасово на
своєму становищі лідера
партії у зв'язку з новови-
решеною політичною ситу-
ацією в країні. Він як тве-
рдить політичні спостерігачі,
вестиме свою партію аж до
виборів в лютому 1980 р. Як
відомо, 13-го грудня Пала-
та Громад висловила недо-
віру канадському урядові
прем'єра Джозефа Кларка і
він звернувся до генераль-
ного губернатора Едварда
Р. Шрєра розпустити Па-
лату Громад і розписати
нові вибори.

Помимо того, що Лібе-
ральна партія покищо не
приготована до виборів,
ліберали, спільно з новими
демократами, фактично
спричинились до упадку
уряду Кларка, — кажуть
аналітики, — бо вони пере-
наголювали загрозу для
канадської економіки, якщо
програма Кларка і податко-
ва реформа були б уведе-
ні в життя. Новий уряд про-
нував тільки 6 місяців і,
згідно з опінією прем'єра

Кларка, робив все можливе,
щоб увести зміни, які мали
забезпечити стабільність
канадської валюти і еконо-
міки взагалі.

У зв'язку з урядовою кри-
зою в Канаді, Екзекутивний
Комітет Ліберальної партії,
зібравшись на нараді в суб-
оту, 15-го грудня ц.р.,
прийняв заяву Елліота Тру-
до про те, що він готовий
залишитися головою партії.
При тому Екзекутивний
Комітет дав до зрозуміння,
що він бажав, щоб Трудо ще
й цей раз вів Ліберальну
партію до виборів 18-го
лютого. Політичні аналіти-
ки передбачають, що канад-
ські вибори можуть бути
„відбиткою“ минулих вибо-
рів, які відбулись в Канаді в
травні 1979 р. і що Трудо
помимо його 11-річної служ-
би на становищі прем'єр-
міністра уряд, не має вели-
ких шансів виграти вибори
у такій формі, щоб Лібе-
ральна партія могла знову,
— сама, або з допомогою
дрібних партій, — форму-
вати новий уряд.

Три тижні тому Трудо, як
відомо, віс заяву про ре-
зигнацію із становища го-
ловою Ліберальної партії,
щоб могли більше присвя-
тити уваги родині і дітям.

Ген. Кім заперечує змову у вбивстві президента Парка

Сеул, Південна Корея.
— Кім Джай Кю, який вже
раніше признався, що вбив
президента Парка Чунг Гі,
заявив в суботу, 15-го груд-
ня, що він сам планував
вбивство корейського пре-
зидента, без жадної змови.
Він заперечує, що ген. Чунг
Сеунг Гва, який тоді був
шефом генерального штабу
армії, брав участь в змові.
Після вбивства ген. Чунг
був призначений комендан-
том, який відповідав за ви-
мовий стан в Південній
Кореї. Ця заява послабила

становище генерала Чон Ту
Гвана, який нещодавно ареш-
тував ген. Чунга та 15 інших
генералів, підозрюючи їх у
змові проти тимчасового
уряду в Сеулі.

Ген. Кім, хоча був голо-
вою Корейської Розвідної
Агенції та спершу близь-
ким приятелем президента
Парка, то був також суво-
рим критиком політики ре-
пресії. Він заявив, що пла-
нував три рази схопити пре-
зидента Парка або вбити

АРЕШТУВАЛИ ЯРОСЛАВА ЛЕСЕВА; ПОВЕРТАЮТЬСЯ СТАЛІНСЬКІ ПОРЯДКИ: ЗАЯВА В ОБОРОНІ М. СИМЧИЧА

Нью Йорк. (Пресова
Служба ЗП УГВП). — У
половині листопада ц.р.
органи КГБ арештували
нового члена Української
Гельсінської групи Яро-
слава Лесева. Це чергова
жертва терору, що ним на-
магається Москва ліквіду-
вати Українську Гельсінсь-
ську групу та придушити
всілякі вияви руху опору в
Україні.

Ярослав Лєсєв, за профе-
сією викладач фізкультури,
народився в 1945 році в
Івано-Франківській обла-
сті. Вперше він був арешто-
ваний на початку 1967 року
в Херсоні за згодою при-
належність до Українсько-
го Національного Фронту
(УНФ) і засуджений на 6
років таборів суворого ре-
жиму та 5 років заслання.

Присуд він відбував у Мор-
довських таборах. Після
звільнення жив у Болехові і
хоч у результаті ув'язнення
майже втратив зір і носив
спеціальні окуляри, брав
активну участь у правоза-
хисному русі. Він приятельо-
вав з Зіновієм Красівським,
якого судили за принадлеж-
ність до УНФ.

Ще в грудні 1978 року С.
Глузман, С. Ковалев, Єв-
ген Пронюк та Євген Свєр-
тєков проголосили заяву-зак-
лик в обороні українського
політв'язня Миколая
Симчица.

Симчиц — один з нечис-
ленних учасників періоду
організованої революцій-
но-збройної боротьби під

час Другої світової війни і
після неї, якому пощастило
перекрити важкі, неслюдські
знушання КГБ у відношен-
ні до членів ОУН і УПА. За
приналежність до УПА його
арештували ще в 1948
році і воєнний трибунал
засудив його на 25 років
ув'язнення. Він перебував у
таборах Магданської об-
ласті, де адміністрація та-
бору організувала спробу
вбити його руками кримі-
нальних злочинців. Про Йо-
го мужню самооборону, зав-
дяки якій він вижив, пові-
домляли свого часу різні
документи самвидаву. В
1956 році спеціальна комі-
сія розглянула справу Сим-
чица і в результаті амністії
його звільнили.

В 1963 році він поселився
в Запоріжжі, де одружився і
заклав родину. Але вже в
1968 році його знову ареш-
тували і засудили до служ-
бови 25-річний термін за
інші „злочини“, яких, мо-
вля, не розглянули на пер-
шому суді. Від того часу
Симчиц позбавлений волі,
дарма, що 25-річний термін
скінчився в січні 1978 року.

Вишезагадані політичні
в'язні, що виступили на обо-
рону Симчица, кінчають
свій заклик так:

„Український Симчица ми
бачимо небезпечний пре-
зидент відродження в СРСР
сталінських практики адмі-
ністративним порядком
продовжувати строки ув'яз-
нення політичним проти-
вникам“.

В Польщі переведено нові арешти дисидентів

Варшава, Польща. — Згі-
дно з польськими дисиден-
тськими джерелами, поль-
ська поліція знову перевела
у цілій Польщі арешти се-
ред дисидентів. Арешти тіс-
но пов'язані з підготовкою
інакомислячим маніфеста-
цій для відзначення річниці
заворушення серед робіт-
ництва в грудні 1970 р. Де-
монстрації у Варшаві і чо-
тирьох інших містах Поль-
щі мали відбутися у поне-
ділок і вівторок, 17-го і 18-
го грудня ц.р. Покищо за-
арештовано 105 осіб, яких
правдоподібно, виступять
на волю після 48 годин.

Польський комуністичний
режим дуже часто вдається
до цієї практики, а саме
напередодні всяких святку-
вань чи демонстрацій ізо-
лює велику частину польсь-
ких патріотів і антикомуніс-
тів, держачи їх, — на під-
ставі поліційного права, —
48 годин в ув'язненні.

У Варшаві й інших містах
масово роздавали памфле-
ти і летючки, у яких закли-
калось населення до участі
в маніфестації. Дехто з ди-

дисидентська група, реа-
гуючи на поліційні арешти,
опублікувала заяву, у якій
говориться, що „поліційні
акції не затирають спогадів
про минуле, так як черги з
машинними рушницями не змо-
жуть вбити стремління нації
боротися за свої права“, —
пишуть у зверненні польсь-
кі дисиденти-патріоти, пе-
реважаю з групи КОР (Ко-
мітет Оборони Робітників),
який в останньому часі є ор-
ганізатором протесталь-
них імпрез на кравову ска-
лоу. Заява натякає на по-
вернення робітників в Гдансь-
ку й інших прибалтійських
містах Польщі 17-го грудня
1970 року. Тому, що під час
згаданих заворушень заги-
нуло від куль поліції і війсь-
ка понад 40 осіб, польські
патріоти бажали вшанува-
ти їхню пам'ять масовими
маніфестаціями, головно у
великих містах Польщі.

У зверненнях і летючках
атакується також правлячу
польську Комуністичну пар-
тію, кажучи, що „тоталітар-
на система є нашим спіль-
ним ворогом“.

В останньому році дуже
зріс дисидентський рух в
Польщі, тоді коли еконо-
мічна ситуація в країні дуже
погіршилася. Ці проблеми
режим намагається „роз-
в'язувати“ силою, — кажуть
політичні спостерігачі, — і
це може викликати черго-
ву реакцію.

ПАНАХИДА У РІЧНИЦУ СМЕРТІ Г. СІСГІРЬОВА

Нью Йорк, Н. Й. (В. Б.). —
У неділю, 23-го грудня ц.р.,
у першу річницю замордо-
вання Гелія Сісгирьова КГ-
Бістами буде відправлена
Панахида в Українській
Православній Святотроїць-
кій Катедрі в Брукліні, Н.
Й. (185 Південь 5-та вулиця,
біля моста Вілліамсбургу).
Служитиме її о. архіпрєсві-
тер Сергій Кіндзерявий-Па-
стир Служби Служби Божої,
біля 11-ої год. ранку.

СОВЕТСЬКИЙ СУД ЗАСУДИВ ДВОХ НА КАРУ СМЕРТІ

Москва. — Пресове аген-
тство Ройтерса інформус,
що советський суд засудив
двох мужчин на кару смер-
ти за участь у вбивстві полі-
ційця в міськєвості Оша в
Білоруській ССР. Повіда-
ючи про рішення суду,
Ройтерс, покликаючися на
советську газету „Соціалі-
стична Індустрія“, не подає
прізвищ засуджених осіб і
обставин вбивства.</

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1992
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and
holidays by the Ukrainian National Association, Inc.
at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section
1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Провал советської пропаганди

Як відомо, верховні пропагандисти комуністично-московської імперії провели в останньому часі широку пропагандистську кампанію проти Північно-Атлантичного Союзу (НАТО), головним завданням якого є не допустити до поширення советських впливів на Західну Європу і до військової переваги держав Варшавського Пакту, включно з діяльною атомовою стратегією зброї. Пропозиції генерального секретаря ЦК КПРС і голови Президії Верховної Ради СРСР, маршала Советського Союзу і т. д., Леоніда Ілліча Брежнєва, про відтягнення частини советського війська і танків із Східної Німеччини і заповідження ним зменшення кількості советських стратегічних ракет з атомовими головками, розміщеними на західних територіях Советського Союзу, під умовою, що Західна Європа не прийме американського, узгодженого з головним командуванням НАТО, плану про розміщення 572 ракет середнього засягу, — були чи не вершкою цієї советської ударної кампанії.

Характеристичним при тому було зосередження цієї пропагандистської офензи на Західній Німеччині, на території якої мало б бути розміщено найбільше цих ракет, які своїм засягом можуть досягати до території СРСР, чого досі не було, якщо йдеться про цього роду стратегічну зброю НАТО.

Вже сьогодні ніхто з політичних спостерігачів і коментаторів не сумнівається, що це саме за допомогою советських пропагандистських засобів на Захід продирилась фантастична вістка про те, що комуністично-московські лідери готові в майбутньому навіть погодитись на „об'єднання“ Німеччини, з передумовою, що Західна Німеччина вийде з НАТО, стане об'єднаною неутраляною республікою, як Австрія, і не вестиме ворожого до Советського Союзу і „країн соціалістичної співдружності“ пропаганди.

Очевидно, ця советська далекобійна пропаганда була в першу чергу розрахована на найвищий німецького населення, яке все ще тужить за єдиною об'єднаною державою, і на мобілізацію західнонімецької публічної опії проти розміщення стратегічної зброї на її території. Сьогодні ситуація значно змінилася. Німецька Федеративна Республіка не тільки погодилась на розміщення американських ракет, які принаймні до якоїсь міри балансуватимуть ракетну зброю країн Варшавського Пакту, але провалила усі ті держави, які домагалися модернізації збройних військових частин НАТО на конференції в Брюсселі. Канцлер західнонімецького уряду, виступаючи напередодні конференції в Брюсселі перед делегатами з'їзду своєї власної Соціал-Демократичної партії в Берліні, погрожував навіть ризиком, якщо його партія не підтримуватиме його в цьому ділі.

Немає сумніву, що на Заході, а головне у Вашингтоні, правильно зрозуміли підступність советської пропаганди. Дорадин президенту Джиммі Картеру у справах крайової безпеки Збігнев Бжезінський виразно і недвозначно підкреслював, що пропозиція Брежнєва відзеркалює бажання Москви перешкодити намірам НАТО модернізувати свої конвенційні та атомові сили. Американська преса також зазначувала, що навіть якщо Советський Союз відтягне 20,000 вояків і 1,000 танків із Східної Німеччини, згідно з обіцянкою советського верховоду Брежнєва, то це матиме тільки „символічне“ значення, бо на території цієї комуністичної держави все одно залишиться 380,000 советських вояків, розташованих у різних містах, в більшості біля західних кордонів.

У заключенні можна з певністю твердити про повний провал советської пропаганди у цій справі, а рівночасно про зріст свідомості на Заході відносно советської військової загрозли і бажання чинно боротися проти неї. Англійська газета „Дейлі Телеграф“ нагадує, що СРСР, користуючись оманливими аргументами, провів широку пропагандистську кампанію, яка однак нікого на Заході не переконала, бо вже раніше лідери Советського Союзу наказали розмістити у прикордонній смузі із Заходом свої модернізовані ракети „СС-20“ з трьома атомовими головками, які, практично беручи, можуть досягнути столицю кожної західноєвропейської держави.

Якщо б західна постава була все такою рішучою, — кажуть західноєвропейські аналітики, і з ними слід погодитися, — то вже давно можна було обмежити засяг і ефект советської пропаганди і до певної міри зупинити советську експансію на Заході.

Віктор Боровський

ДО ПЕРШОЇ РІЧНИЦІ СМЕРТІ Г. СНЕГІРЬОВА

Я зустрівся з ним у вересні 1977-го року на Верховному Суді над Миколою Руденком і Олександром Тихим у Києві. Він був веселий, життєрадісний, багато жартував.

Ще до того до зустрічі, я багато чув про Гелія Снегірьова і читав деякі з його творів. Найбільше мене приваблювало те, що Снегірьов говорив і писав так, як до нього ще не робив ніхто. Він називав все своїми іменами. Всі правозахисники писали і пишуть в рамках, які не переступають „дозволені норми“, тобто посилюються на советські міжнародні документи. Снегірьов же вперше так відкрито з іронією написав про речі, які болять в кожній чесній людині. Ніхто не писав звертаючись до партійних керівників: „Ваша конституція — брехня від початку до кінця. Брехня, що ваша держава висловлює волю та інтереси народу, що вся влада належить народові. Брехня, що найвища мета вашої держави — підвищення життєвого рівня народу. Брехня — заява про вільний розвиток нації і про право на вільний вихід з Радянського Союзу. Брехня і ганьба — ваша виборча система, над якою потішається весь народ, брехня і ганьба — ваш герб, колося для якого ви експортуєте з Сполучених Штатів Америки, брехня і ганьба ваші гми, в якому Сталіна ви замінили на Леніна... Безсоромно перекреслили ви права і свободи свого громадянства“.

Так писав Гелій Снегірьов про нову конституцію зрієк советського громадянства. Він передбачав, що за це йому доведеться розплачуватись. Говорив, що його посадять до психікарні, або властують автомобільну катастрофу, або вб'ють десь на вулиці „ображені патріоти в цивільному“. Але він не вгадав, виявилось значно гірше і страшніше.

Через тиждень після того, як я зустрівся з ним вперше в останню, Гелія Снегірьова заарештували. Це було 22-го вересня 1977 року. Він оголосив голоду в знак протесту над незаконним арештом. Тюремники примусово годували його в наручниках з „виламуванням рук до хресту в хресті“.

На Захід потрапив щоденник Гелія Снегірьова, який він писав у в'язничній лікарні і який йому вдалося передати на волю. З щоденника ми дізнаємося тільки половину історії з Гелієм Снегірьовим, бо кінця йому не дали дописати, замордувавши його в КГБських застінках.

Під час голодування і слідства від Гелія Снегірьова вимагали покаяння. Призався, що ти винний і ми тебе помилуємо, тільки признайся. Під час штучного году-

вання йому крутили руки, били. Від цих нелюдських умов і від биття Снегірьов почав почувати себе погано, але його продовжували тримати у в'язниці і не хотіли лікувати. У своєму щоденнику Гелій Снегірьов пише: „Вбивати нелюдяно вбивати! — це також вбивати“.

Коли КГБ побачило, що Снегірьов може померти у в'язниці, то його перевели до в'язничної лікарні, але не лікували. В нього були спалені, його прямо розривали, але лікарі нічого не робили. Снегірьов пише, що він прохав Бога, щоб припинив його муки, але нічого не допомагало, він втратив надію і приготувався нести свій хрест до кінця.

Щоденник, який він писав у лікарні, можна сказати написаний кров'ю, бо писав навіть завдавало йому мук. Він пише: „Встигнути б записати беззубе, але страшно тяжко фізично писати: лежу на правому боці, серце стиснуто, все болить, рідка не бачу, перчитати не можу“.

Лікарі і КГБ приходили до нього у в'язничну лікарню і ставили умови, якщо він напише покаяння, то його почали лікувати. І він написав, бо не міг більше терпіти, але написав не ту заяву, яка була надрукована в советській пресі, а іншу. Текст цієї заяви Снегірьов приводить у своєму щоденнику. КГБ справжню заяву підмінив на свою.

Боячись смерті Снегірьова, йому роблять операцію. Операцію йому робили не у в'язничній лікарні, а в Жовтневій лікарні міста Києва. Згодом до нього почали пускати дружину, дітей. Але палата була обладнана мікрофонами, щоб можна було все підслухувати. Операцію Снегірьову робили на хресті, саме в тому місці, де його тримали „годувальні“ під час штучного годування. Ця операція була потрібна для того, щоб КГБ могло приховати те, що спричинили Снегірьову під час биття і годування.

Снегірьов не став краще, він мучився від болю. Гелій відмовлявся від ліків, які йому давали лікарі і від лікарської їжі. Тоді, коли він не приймав нічого від лікарів, Снегірьов відчув, що почуває себе краще. З цього можна зробити висновок, що в медикamenti і їжі йому підсилювали якісь препарати, щоб штучно викликати якусь хворобу.

Снегірьов почав вимагати, щоб його відпустили додому, оскільки КГБ офіційно твердило, що він не під арештом, а в лікарні. Йому пообіцяли, але через кілька днів йому зробилось знову погано. Знову щось

(Закінчення на стор. 4)

Софія Наумович

ВОРОЖІ Й ПРИХИЛЬНІ ВІДГУКИ

Наші туристи привезли з України провінційну газету „Радянське життя“ ще з 1.2 ц. р., точніше з села Гоша, рівненської області. У цій газеті весь підвал завалений „статтено“ якогось О. Коташевського під „висококультурним“ заголовком: „Петлюри, Бандери та інше сміття“. Переказувати цей злив помий на провідних мужів України немає глуду, варто тільки задивитись декілька початкових речень, бо вони всупереч намірові автора, дають по-неволі українцям деяку інформацію про діяльність еміграції. Мова бо в цій статті про „оуїнських псів“, „Кричати вони про те, що саме тут були 6 з'ясовані межі „антитези шовінізму“ у „розбитій імперії“, за книжкою пані Карер д'Анко? Аж пам'ятаю це число з'єднання України з Росією 140 років возз'єднання Західної України з Радянською Україною. Чуті звідси поголоси, що от якби „справжні українці“ (читай, оуїнські бандити) керували Україною, ото була б Україна!“.

Думаємо, що наші брати в Україні, як і ми тут, прочитавши цей початок, решту викинули до сміття. Проте, вони підірпалися на дусі тим, що українська політична еміграція правни-розню розізню московську окупацию України.

Чехо-словацький бюлетень „Демократія в екзилі“ з серпня ц. р., що появляється в Мюнхені, приносить на першій сторінці велику статтю про Валентина Мороза п. н. „Великі підземні рухи в Україні“. Читаємо в ній: „Три тижні після промашного з'їзду ч-сл. християнської демократії, який проголосив план відкинення комуністичного режиму, його підтримав... 43-річний український борець за людські права, історик Валентин Мороз. На конференції 25 червня у Мюнхені він повідомив, що в Україні діє широкорузгалужений рух, метою якого є відвідрання України від СРСР. Його політичне кредо звучить: „Вибореш Українську державу, або згинеш у боротьбі за неї“. Крім того, Мороз попередив Захід, щоб він психологічно приготувався до розпаду советської імперії... Договір Картера з Брежнєвим він привів як мюнхенський договір з Гітлером проти Чехо-Словацької... Найвищий час, щоб західну політику перестали весті короткозорі люди!“.

Далі цей бюлетень переказує трагічний життєпис В. Мороза та його виступи: 26 червня на зборах німецької ЦСУ, предсидки якої Франц-Йозеф Штравсприйняв Мороза на приватній аудієнції, як у Римі Папа Юван-Павло II. Згадуємо про запрошення В. Мороза на професора Гарварду закінчується стаття.

Польська „Культура“ за жовтень 1979 р. друкує „Шо

денник, писаний уночі“ Густава Герлінга-Грудзінського, в якому читаємо про паризьку пресконференцію В. Мороза: „На сьогоднішній пресконференції, перше питання французької журналістики до В. Мороза було: чи він націоналіст? Відповів без вагання, що так, пояснюючи, що націоналізм це синонім патріотизму й антитеза шовінізму... В Україні українські націоналісти найбільше співпрацюють з жидівськими дисидентами. Проте, деякі журналісти непокоїла відсутність представників московської преси. Не мали охоти прийти? Не запросили їх? Може саме тут були 6 з'ясовані межі „антитези шовінізму“ у „розбитій імперії“, за книжкою пані Карер д'Анко? Аж пам'ятаю це число з'єднання України з Росією 140 років возз'єднання Західної України з Радянською Україною. Чуті звідси поголоси, що от якби „справжні українці“ (читай, оуїнські бандити) керували Україною, ото була б Україна!“.

Думаємо, що наші брати в Україні, як і ми тут, прочитавши цей початок, решту викинули до сміття. Проте, вони підірпалися на дусі тим, що українська політична еміграція правни-розню розізню московську окупацию України.

Чехо-словацький бюлетень „Демократія в екзилі“ з серпня ц. р., що появляється в Мюнхені, приносить на першій сторінці велику статтю про Валентина Мороза п. н. „Великі підземні рухи в Україні“. Читаємо в ній: „Три тижні після промашного з'їзду ч-сл. християнської демократії, який проголосив план відкинення комуністичного режиму, його підтримав... 43-річний український борець за людські права, історик Валентин Мороз. На конференції 25 червня у Мюнхені він повідомив, що в Україні діє широкорузгалужений рух, метою якого є відвідрання України від СРСР. Його політичне кредо звучить: „Вибореш Українську державу, або згинеш у боротьбі за неї“. Крім того, Мороз попередив Захід, щоб він психологічно приготувався до розпаду советської імперії... Договір Картера з Брежнєвим він привів як мюнхенський договір з Гітлером проти Чехо-Словацької... Найвищий час, щоб західну політику перестали весті короткозорі люди!“.

Далі цей бюлетень переказує трагічний життєпис В. Мороза та його виступи: 26 червня на зборах німецької ЦСУ, предсидки якої Франц-Йозеф Штравсприйняв Мороза на приватній аудієнції, як у Римі Папа Юван-Павло II. Згадуємо про запрошення В. Мороза на професора Гарварду закінчується стаття.

Польська „Культура“ за жовтень 1979 р. друкує „Шо

Іванна Чорнобривець

ПРОМІНЧИК СВІТЛА НА УКРАЇНУ

(До 80-ліття письменника Б. Д. Антоновича-Давидовича)

Відзначення ювілеїв визначних осіб, які творили справді відчутний вплив на культуру, сприяли розвитку нашої національної свідомості є надзвичайно важливою справою і, розуміється, не так для самих ювілярів, як для нас усіх, якщо ми хочемо не розгубити на нашій історичній дорозі духовних здобутків.

Особливо важливим є підсумовування осягів тих, які перебувають далеко від нас, на нашій рідній землі, бо, підраховуючи їхні творчі осяги, ми відчуємо себе частково великою течією нашої духовного росту і так скріплюємося, гартуємося, і виростає в душах наших бажання іти якнайшвидше, в міру всіх наших сил, шляхами Великих.

Саме цим міркуваннями керувалися представництва „Слова“ та американської УВАН в Європі, улаштувавши разом з ЦПЕНУ академію, присвячену 80-літтю славного українського письменника і дисидента Бориса Дмитровича Антоновича-Давидовича. Сталося це в гостинній залі української католицької парафії в Мюнхені, 25-го листопада цього 1979 року.

Академію відкрив кількома влучними, ліричними словами Голова громадської централі мгр Антін Мельник. Програму академії було дуже вдало скомпановано, бо вона доповняла проф. д-ра Ю. Бойка та дош. д-ра І. Качуровського дала присутнім цитку, як на екрані, обрисі постаті Ювілята. Тут сполучилися штрихи з бурхливо-драматичної біографії письменника-борця за українську правду і різноманітність його літературної тематики, і глибина його ідейного світу, і аксесури його літературно-мистецьких прийомів, якими він зачаровує читачів.

Проф. Бойко наочно показав наскільки актуальною є літературна спадщина письменника. Антонович-Давидович це юнаком, в самих початках советської влади, збагнув її російсько-імперіальну сутність і вже відтоді невтомно розкривав це перед своїми читачами. Під цим оглядом доповідач звернув увагу слухачів на цілком забуте оповідання „Пегас“. Цим ім'ям звався полковий пес, якому подобалась імперіальна порядки в царській армії. Після перемоги революції Пегас відчув, що старе відродилось і запанувало в армії червоній.

Сміливими штрихами нашікував Ю. Бойко змістовне й мистецьке ество повісті „Смерть“, огидні борсання душі національного зрадника поміж своїм світлим „вчора“ і чорним „сьогодні“, в глибину якого він себе втручає. Далі кинув професор жмут світла на

Глибину створеного настроя в залі наостанку підтримана була музикальними варіаціями на українські теми, що їх майстерно виконала п. К.ю.

Отож, малознаний дотепер письменник Б. Антонович-Давидович став ближчий і рідніший українській громаді Мюнхену й околиць. Тому і під привітанням до Ювілята, що його запляновано вислати до Києва, підписалося 80 осіб.

Та на цьому не кінець. Присутні вшанували також своїм привітом 70-ліття літературознавця Ю. В. Стефаніка, що працює на користь української культури в Едмонтоні. Вислано і йому лист-поздоровлення, де також рясніє велика кількість підписів.

постачанні їх українською літературою, щобі черговим разом при зустрічі з українцями вони вже не говорили про нашу „нахабність“. Так то я сповняв роль неплатного пропагандиста...

А „про дома суа“? Для власного добра я використав усі чотирнадцять днів побуту в Вічному місті, майже „до шпунту“. Я навчився не вірити всяким обіцянкам організаторам паломництва. Мій скупий запас італійських слів збагатився на додаткові Дантові слова з його „Пекла“: „Ляжітьте огні сперанца“ (Залишіть всі надії). Я навчився дивитися на світ і на всі його добрі й погані примани без окулярів. Я побачив, а ще більше наслухався всякої всячини про наш патріархальний рух, пізнав його добрі й злі сторони, його тямущих та більш чим емоційних подвижників. Я навчився відрізнити солому від полову й дивитися своїми очима на золото, що незавжди блищить.

Зате я пізнав Вічне місто й зразу полюбив його! Як колись у Варшаві, Кракові, Відні, Берліні, Празі, Братиславі, Будапешті, Букарешті, Загребі, Києві, Харкові, Одесі, а обходив і об'їхав Рим від краю до краю: підземками, залізницею, трамваями, автобусами, таксівами, приватними автоматами та найбільше „пер пелес Апостольорум“. Я подивлявся його руїни й пішні сучасні будівлі. Я відшпифував на старинних будівлях латинські написи й римські цифри до-і по-християнській добі й гидував „графітами“, що в Аніо Доміні 1979 були повипикувані на цих же будівлях. Дивувався з порядку, спокою й чистоти римського „Колізею“, „Форум Романум“ і всіх святих місць з могутніми церквами, катакомбами, пам'ятниками, парками й цвинтарями та порівнював їх з гідкими, часами до обридлення, занепадшими, вузькими, стрімкими й порученими вулицями, на яких мов мурашки товпляться прохажі люди й проїждять неначе божівельні автоводії зі своїми малими, здебільша італійської продукції, автомашинами, мотоциклами й рото-моторами, паркуючи їх де хто хоче й де попало. Мешкаючи в готелі, я мав нагоду оглядати Рим вдень і вночі. Затруднююсь сказати, в яку пору він гарніший, більш масштатний. Огрядані й затишні ресторани, каварні, цукерні й „бари“ надають Римові той типічний для європейських міст культурний

(Закінчення на стор. 3)

Іван Р. Костюк

ЧОТИРНАДЦЯТЬ ДНІВ В РИМІ

(Спроба репортажу з паломництва до Риму)

(9)

Дошкульна, дощова погода, що переслідувала нас на протязі усіх важливіших святкувань, у великій мірі причинилася до не завжди святкових настроїв в деякому із паломників, що були розкинені по „всім усядам“ — обителях, готелях і різномірних приміщеннях Риму, не маючи змоги зустрітись з собою й поговорити „по душам“, піддавались всіляким міркуванням, роздумуванням та татарським віскітам. Не своєчасне проголошення найменування митрополитом УКЦеркви о. М. І. Любачівського, емоційне й не завжди раціональне сприймання усіх цих вісток й їх коментування, що в більшій мірі поглиблювали цю питу в таких випадках суматоху й доливала оливи до вогню.

Не прибувши Папи на наші святкування (мовляв, „запізно було доручення йому запрошення“...), не зорганізування однієї, загальної, разом з всіма владиками під проводом Блаженнішого Патріарха Йосифа авдієнції в Ватикані, в якій могли б взяти участь паломники, як також не заплянування спільної зустрічі усіх паломників з Блаженнішим Патріархом і всіма владиками та духовенством — це все слід зарахувати на спільний рахунок організаторів та учасників ювілейних відзначень.

Та все ж таки, помимо усіх організаційних й побутових несподіванок, усіх несподіванок, ударів неблагородної долі, негативного наставлення Римської курії до нашої Церкви, Блаженнішого Патріарха Йосифа, а в слід за цим й до всього нашого народу, що вже не дається нічим заперечити, як і нічим оправдати, — цьогорічні ювілейні відзначення в Римі, мали як і попередні подібні святкування, свою вимову, своє велике значення й залишили по собі наслідки, з якими, хочуть чи не хочуть, мусять числитися наші „покровителі“ з Римської курії, як і наші

слабодухи. Для нас, паломників, вони осталися баласом для наших зболілих сердець і душ!.

12. Арівєрдерчі Рома

Віддавши цісареві цісареве, тобто перший тиждень на обов'язкову співучасть у всіх святкуваннях, другий тиждень перебування в Римі я використав „про публіко боно ет про домо суа“.

Забезпечившись найвищими довідниками й докладними плянами Вічного Міста та користаючись з чудової, сонячної й теплої погоди (як на злість усім паломникам, які мусіли покидати Рим...), я бажав щось зробити для загального добра і для свого власного задоволення. Для загального добра: скрізь, де я побував й де була для цього нагода, я вів розмови з гідими, припадковими зустрічними туристами з Польщі, Німеччини, Англії, ЗСА, Канади й Ізраїлю, подаючи всякі інформації про Україну, Помісну УКЦеркву, Патріарха Йосифа й „Ювілейні дні“. Цікаві були мої зустрічі з оо. Францісканами в катакомбах св. Себастьяна при Віа Апія. Я там побував двічі. Перший раз очікуючи на гіді, який говорив німецькою мовою, а почав розмову з черговими отцями-монахами про наші Ювілейні дні. Виявилось, що вони були краще поінформовані про це, як дехто з наших паломників. Один із них, ірландець, по закінченні „тури“ в підземеллях, запросив мене на склянку кави. В одному із льокалів при Венеція піяшші, ми мали дуже цікаві розмови на релігійні, а ще більше на політичні теми. Показалося, що цей ірландський францісканець, до речі, великий ірландський патріот — самостійник, мав куди більше і краще знання про Україну, нашу Церкву, Патріарха Йосифа й всі перипетії з Римською курією, як я намагався йому це передати. На моє запитання, звідкіль в нього стільки відомостей про нашу Батьківщину, о. Патрик з-непритовненою гордістю відповів: з вашого Українського Католицького Університету ім. Папи Климента, зі Студіону ОО Студитів, ваших бібліотек, музеїв і церков. Іншим разом, коли я вдруге побував у катакомбах, мене відразу впізнавали чергові отці і зустрічали привітаннями: „Віва Чіеса Україна! Віва Патріарха Україна Діозеппо!“.

Цікаві були мої розмови з німецькими туристами й паломниками із Західної Німеччини, Австрії й Швайцарії, слабодухи. Для нас, паломників, вони осталися баласом для наших зболілих сердець і душ!.

СОЮЗОВЦІ! ПРОДОВЖУЄМО ЮВІЛЕЙНУ КАМПАНІЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ З НАГОДИ ЙОГО 85-РІЧЧЯ. ЇЇ МЕТОЮ Є ПРИДБАТИ В ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ 4,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ! ТІЛЬКИ СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ ТА ПОСТІЙНОЮ І НАПОЛЕГЛИВОЮ ОРГАНІЗАЦІЙНОЮ ПРАЦЕЮ МОЖЕМО ВИКОНАТИ ЦЕ ВЕЛИКЕ ЗАВДАННЯ ДЛЯ ДОБРА НА ШИХ РОДИН, НАШОЇ ГРОМАДИ І НАШОГО НАРОДУ!

ВІДБУЛАСЯ...

(Закінчення зі стор. 1)

Після дискусії обширний звіт склав д-р І. Скальчук, секретар Провірної Комісії, головою якої є д-р М. Ценко, а містоголовою д-р Я. Падох, і яка мала завдання перевірити стан фонду видавничої кооперативи „Червона Калина” в ЗУАДК. Провірні комісії натрапили на багато труднощів при цьому. Період перевірки обіймав час 1967 до 1979 років, тобто 12 років. У тому часі померли президент ЗУАДК-у св.п. д-р В. Галан та секретар св.п. п.н. О. Гелгалло. Екзекутивний директор ЗУАДК-у д-р О. Гарнавський зрештучував в 1978 році. Біжуча праця в роках 1978/79 не дала змоги працівникам належним чином упорядкувати архівні матеріали після перенесення їх до будівлі ЗУАДК-у з Української Шалунії. Комісія користувалась матеріалами і документами ЗУАДК-у та „Червоної Калини”. Комісії залишилось тільки точно встановити висоту фонду „Червоної Калини” в ЗУАДК. Це можна буде зробити на протяжні 1-2 місяців. Провірні комісії, звітуючи ствердили, що проголошення в шоденнику „Свобода” ч. 97 з 3-го травня н.р. (І. Ким тобто колишній голова Контрольної комісії ЗУАДК-у ред. І. Кедрином-Рудницьким) не

— упорядкувати внутрішній адміністративний апарат та модернізувати лідоводство.
— організувати нові станції ЗУАДК-у в більшості наших поселеннях в ЗСА.
— підшукати молоді надійні сили для зв'язу з урядовими та приватними американськими чинниками.
— скріпити довіря української спільноти до дій та до акцій ЗУАДК-у.
— зберегти ЗУАДК як всеукраїнську, апартійну установу.
Д-р О. Білик інформував теж, що канцелярія ЗУАДК-у приготувала і вислала в терен заклик і листи в справі коляди на допомогую акцію ЗУАДК-у. Треба сподіватись, що так як в минулому, так і в біжучому році коляда принесе поважні суми на допомогую акцію.
Директор канцелярії п. М. Баранецький дуже пильно і солідно виконує доручення Екзекутиви і Президії і полагодує усі біжучі справи. На денний порядок наради поставлено рівнож вибір представника ЗУАДК-у до Екзекутиви УККА, з огляду на те що д-р О. Білик займає місце в Екзекутиві УККА з рамені США „Провидіння”. Рада Директорів вибрала представником ЗУАДК-у до Екзекутиви УККА д-ра І. Скальчука, містопресіданта та інформативного референта ЗУАДК-у.
У кінцевій точці наради д-р Б. Гнатюк подав до відома Раді Директорів реєстраційне стейтське чис-

ло 23-1360863 на основі якого пожертви є звільнені від податку. Д-р М. Ценко пропонував, щоб на дрібні пожертви від 1 до 9 доларів ЗУАДК не вислав посвідчень одержання пожертв, висилка бо таких забирає багато часу і коштів.
Д-р Я. Падох апелював до Президії ЗУАДК: щоб вона негайно вислала листа до президента Дж. Картера з проханням, щоб до урядової Комісії Голокосту призначено теж прийнятні слов'янина, якщо не українця. На нараді піднесено теж справу про те, що треба кінцево знайти форму, щоб українська спільнота створила Фонд Правної Оборони, який стояв би до розпоряджисті тим українцям, які будуть змушені обороняти себе перед несправедливими та неслухняними закладами, що їх ставлять їм совєтські чинники перед американськими судами.

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього відійшов у Вічність
дня 5-го листопада 1979 року у Філадельфії, Па.
мій Найдорожчий МУЖ

бл. п. Проф. Інж. МАКАР КАПЛИСТИЙ

Сердечну подяку складаю Впр. о. Парохів Мартинів Канаванові за уділення Покійному Святої Тайни Єлеопомазання.

Глибоко подяку Впр. о. крипошанинові Томі Барилкові та Впр. о. протопресвітері Степанові Білкові за відслуження спільної Панахиди та похоронних відправ. Зокрема дякую Впр. о. крип. Томі Барилкові за відслуження похоронної Служби Божої та зворушливі слова прощання Покійного.

Щиро дякую диригентів хору церкви св. о. Миколая п. мгр. Романові Книшіві і Усім Хористам за спів під час Панахиди.
Сердечно дякую Побратимам по Зброї, які організували з прапором взяли участь у Панахиді та за старим козацьким звичаєм прикрили Покійного червоною китавкою. Також сердечно дякую Усім Тим, що несли домовину.
Щиро дякую Усім Промовцям: ред. Степанові Кондратові, голові ОБДУА за прощання Покійного від Волків, полк. Інж. Михайлові Ліщинському за прощання від Подєбрятців, Інж. Степанові Чорній, голові Т-во Українських Інженерів Америки, Відд. Філадельфії, який начеркнув життєвий шлях Покійного на Рідних Землях і на еміграції, д-рові Миколі Ценкові, за зворушливі слова прощання Покійного, як Патріота і соборника. Зокрема щиро дякую Інж. Евстахії Філіповичеві за його сердечні слова над могилою, якими попрощав Покійного, як свого незабутнього приятеля, колегу, сеньйора з часів спільної праці. Дякую Інж. Павлові Лимаренкові за співчуття від себе і Державного Центру УНР та през. М. Лівичького.

Складаю сердечну подяку Рідні, Приятелям, Знайомим і Членам Української Громади у Філадельфії, за участь у Панахиді і похоронних відправах, за висловні співчуття та за прислані квіти. Глибоко вдячна за пожертви на Служби Божі та зложення пожертв в пам'ять Покійного на науковий цілі.
Парохіальному Сестрицтву, при церкві в Бавнд Бруку дякую за приготування поминального обіду.
Дякую щиро похоронному заведенню М. Насевичів за зразкове переведення похорону.

В пам'ять Покійного зложили:

на Фонд Катедри Українознавства при Гарвардському Університеті	\$1,000.00
на Українську Вільну Академію Наук у Нью Йорку	247.00
на Наукове Т-во ім. Шевченка у Нью Йорку	210.00
на Український Технічно-Господарський Інститут у Мюнхені	210.00
на Державний Центр УНР	35.00
на „Вісті Комбатанта”	25.00
на Видавничий Фонд Українського Історичного Товариства	25.00
на Інавлідіє	25.00

Нехай Всевишній винагородить усіх Вас своїми ласка-

ми!
Дружина — МАРІЯ з Родиною

Центральний Комітет ОДУМ-у, Головні Ради Кошів Старших Виховників ОДУМ-у США і Канади та Головні Управи Товариств Одумівських Приятелів США і Канади

з невимовним смутком повідомляють своїх Членів і все Українське Громадянство, що 16-го грудня 1979 р. після довгої і тяжкої недуги, відійшов у Вічність

бл. п. ВАСИЛЬ ВАСИЛЬОВИЧ ГРИГОРЕНКО

довголітній голова Головної Управи ТОП-у, старший виховник-дорадирик ОДУМ-у і відданий працівник на полі виховання української молоді.

На бажання його і його Родини, замість квітів, можна складати пожертви в його імені на фонд Одумівського пресо-вого органу „Молода Україна”.

Родині Покійного складаємо щирі співчуття.

Т-во Одумівських Приятелів і Філія ОДУМ-у в Сомерсет — Бавнд Брук, Н. Дж.

в глибокому смутку ділиться з Українським Громадянством, що 16-го грудня 1979 року, після довгої і тяжкої недуги, відійшов у Вічність

бл. п. ВАСИЛЬ ВАСИЛЬОВИЧ ГРИГОРЕНКО

довголітній голова Головної Управи ТОП-у, активний Одумівський діяч, невтомний працівник на полі виховання української молоді.

На його і його Родини бажання, замість квітів, можна складати пожертви в його імені на фонд Одумівського пресо-вого органу „Молода Україна”.

Родині Покійного складаємо щирі співчуття.

Дирекція Української Школи і Батьківський Комітет при Церкві-Пам'ятнику в Бавнд Бруку, Н. Дж.

з невимовним болем подає до відома, що 16 грудня 1979 р. після довгої і тяжкої недуги, упокоївся в Бозі, II довголітній директор

бл. п. Проф. ВАСИЛЬ ВАСИЛЬОВИЧ ГРИГОРЕНКО

ПОХОРОН відбудеться в середу, 19-го грудня 1979 р. в год. 10:30 ранку з Церкві-Пам'ятника.

На бажання його і його Родини, замість квітів, можна складати пожертви в його імені на фонд Одумівського пресо-вого органу „Молода Україна”.

ДИРЕКЦІЯ, БАТЬКИ І УЧНІ складають Родині Покійного щире співчуття.

В глибокому смутку повідомляємо, що дня 9-го грудня 1979 року, по тяжкій недугі, відійшов у Вічність, наш Найдорожчий МУЖ І БАТЬКО

бл. п.

Д-р ВОЛОДИМИР ЛЕНЕЦЬ

ПОХОРОНЕНИЙ 12-го грудня 1979 року з церкви Пресвятої Трійці на місцевому цвинтарі у Кергонсконі, Н. Я.

Горем прибиті:
дружина — ОКСАНА
і діти: ДЗВІНКА, АНДРІЙ І ЛІДА

Складаю щиро подяку усім моїм Дружам, які допомогли мені у моєму горі.

В пам'ять мого Мужа, дарую 500.00 дол. на церкву Пресв. Трійці у Кергонсконі, Н. Я.

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ — ВІДДІЛ МЕТРОПОЛІЇ НЬО ЙОРК

ділиться сумною вісткою із Членством, Дружинами та Українським Громадянством, що 9-го грудня 1979 року, відійшов у Вічність, довголітній член Товариства

бл. п.

Д-р ВОЛОДИМИР ЛЕНЕЦЬ

Опечаленій Дружині, Дітям та Родині Управа Відділу та його Членство складають висловні найщирішого співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

УПРАВА ВІДДІЛУ

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що в неділю, 16-го грудня 1979 року, після довгої і важкої недуги, на 73-му році життя, відійшов у Вічність, наш Найдорожчий МУЖ, ТАТО І ДІДУСЬ

сл. п. доцент

ВАСИЛЬ ГРИГОРЕНКО

ПАНАХИДА буде відслужена у вівторок, 18-го грудня 1979 р., о 8-й год. увечері в похоронному заведенні Conroy Funeral Home, 26 E. Second Street, у Бавнд Бруку, Н. Дж.

ПОХОРОНИ розпочнуться в середу, 19-го грудня 1979 р., о год. 10:30 вранці, в українській православній Церкві-Пам'ятнику св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж., а відтак Тлінні Останки Покійного будуть перевезені на цвинтар біля цієї Церкви-Пам'ятника.

В глибокому смутку:
дружина — ЛІДІЯ
сини:
ВОЛОДИМИР з дружиною ГАЛІНОЮ
ВІКТОР з дружиною ДЖІН
внуки: ВОЛОДИМИР І ОКСАНА
світ — АДАМ СІДОРУК

Замість квітів на свіжу могилу, просимо складати на фонд журналу „Молода Україна”.

ЧОТИРНАДЦЯТЬ ДНІВ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

характер. Елегантні й гарні римлянки й не менше охайно зодягнені римляни, багаті магазини, склепи, банки й торговельні підприємства, працюючі кожного дня римські театри й кінотеатри, нічні „люкалі”, готелі й ресторани — не все, чого ви сьогодні вже не дуже побачите в більшості містак ЗСА і Канади, дарма, що й тут колись процвітало товаришеске життя.

У моїх мандрівках по Римі мені був завжди допоміжним мій паспорт з місцем народження „Україна”. На жаль, не всі мої „супутники” зачислювалися до цієї країни людей. Вони були поляками, австрійцями, чехо-словаками, румунами, бо так були виписані місця народження в їхніх паспортах. Ще одна „чудова прикмета” наших людей... Не диво, що нас так мало у світі. Про це розказував мені власник готелю, який на прохання якогось туристичного товариства в Римі веде точну статистику своїх „костомєрів”. Під час „ювілейних святкувань” Помісної УКЦеркви, число „поляків”, „австрійців” і „чехо-словаків” збільшилося, мабуть на нову тисячу „туристів”.

Вже від 8-го століття існує в Римі поговорка, що „Як довго стоїть Колізей — так довго стоїтиме Рим. Розвалиться Колізей, пропаде й Рим, а з Римом увесь світ”. 20-століття з того часу простояв Колізей (будову розпочато за імператора Веспасіяна в 72 році по Христі, з закінченням за його сина Тітуса в 80 році по Христі), дарма що в сьогоднішньому виді він децю „підшерблений” (так, зрештою, як і підшерблений і увесь світ). Він стоятиме напевно ще довгі століття. Хто ще не був в Римі — нехай туди поспішає. Адже всі дороги ведуть до Риму. Вечором, 3-го жовтня 1979 року, я тільки що повернувся звідти. З нетерпеливою чекаю на наступну нагоду побувати в ньому.

Кінець

Шановні Секретарі та Організатори УНС!

Членська кампанія 1979 року кінчається з 31-им грудня. Тому аплікації нових членів прийматиме Головна Канцелярія тільки до 31-го грудня 1979 року.

Докладіть всіх старань, щоб виконати свої квоти та вислати аплікації вчасно, щоб вони дійшли до Головної Канцелярії не пізніше, як 31-го грудня 1979 року.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНС

СПІЛКА УКРАЇНСЬКИХ ЖУРНАЛІСТІВ АМЕРИКИ
ОБ'ЄДНАННЯ МИСТЦІВ УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ
ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ В НЬО ЙОРКУ
136 Друга Авеню — 2-й поверх
(ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ)

П'ятниця, 21-го грудня 1979 року, о год. 7-й веч.

ВЕЧІР в пошану мистця Проф. ПЕТРА МЕГИКА з нагоди його 80-річчя

В програмі беруть участь:

Проф. Петро Андрусів, ред. Іван Кедрин
і ред. Ольга Кузьмович.

Марта Король

Марта Лідія Король, дочка мгр. Стефа та інж. Ігоря Королів, замешкавших у Детройті, в липні ц. р. одержала диплом бакалавра з біології у Вейнському університеті.

Марта, закінчивши Українську Вищу Школу Непорочного Зачаття з дуже добрим успіхом (найкраща учениця класу), вступила на студії до Вейнського університету і їх закінчила з відзначенням. В її планах продовжувати студії, щоб здобути диплом з хемічної інженерії.

Марта Король є членкою Пластової Станції в Детройті, належить до ст. пл. куреня „Перші Стежі”, є членом спортивного товариства „Черник”. Крім цього вона є віцепрезидентом і секретаркою американського хемічного товариства, а також членом Хемічного Почесного Товариства.

Марта Король є членом 174-го Відділу УНСоюзу в Детройті.

Марта Король є членом 174-го Відділу УНСоюзу в Детройті.

Українська громада...

(Закінчення зі стор. 1)

них організацій, які своєю участю вшанували срібний ювілей Відділу, а то: д-р Ярослав Падок — голова НТША, інж. Роман Раковський — директор Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч“, Микола Хоманчук, голова Окружного Комітету Відділу УНСОУ, Стефанія Косович — Платова Станіслава, мгр Осип Рожко — осередок СУМА в Нью-Йорку, Ірина Цегельська — голова Пласт-Прийняття, д-р Микола Покоп — „Сучасність“, Роман Купчинський — „Пролог“, Роман Данилюк — Братство кол. воєнк. України, Ольга Коневичка — Т-во „Самопоміч“, а також відчитувала писемні привітання від о. прот. Володимира Бадилевського, настоятеля української православної катедрі св. Володимира в Нью-Йорку, від „Прологу“, редакції „Свобода“, Об'єднання Письменників „Слово“, Українського Музичного Інституту і від Платової Стані-

Під кінець святочного полюдення відзначено членом-основником срібними відзнаками за їхнє безперервне 25-літнє членство у Відділі. З нагоди ювілею, Відділ передав суму 500 дол. на Український Музей і 500 дол. на Пресовий Фонд „Нашого Життя“.

Молитвою, що її провів о. Севастіан Шевчук з парохії української католицької церкви св. Юра започатковано і закінчено полюдення. Під кінець усі присутні відповіли український національний гімн.

З нагоди ювілею відано пропам'ятку книжку.

Ген. Кім заперечує...

(Закінчення зі стор. 1)

його ще в 1970 році. Він далі сказав, що визнає себе „революціонером“, який планував встановити парламентну демократію в Південній Кореї та усунути з провідних постів провідників, „які просіяли хабарництво“ і тим визволити 37-мільйонову країну від корупції.

Ген. Кім описав як він роками планував „ліквідувати“ президента Парка. У 1972 році, коли він був командиром Третього армійського корпусу, він планував силою схопити Парка та змусити його підписати заяву про свою резигнацію. Це було після оголошення нової конституції, на основі якої Парк надав собі майже необмежені повноваження.

Кім заявив, що в 1974 р. взяв револьвер, коли йшов на зустріч з Парком; задумуючи застрелити його, однак його довголітній приятель

спеціялісти передбачають, що ген. Кім засудять на кару смерті. Інші побоюються, що ген. Чан Ту Гван, противник лібералізації, може захопити владу в Південній Кореї.

Святочна Академія в Брукліні-

північ

Старанням Об'єднаного Комітету Українських Організацій в Брукліні українська громада в неділю, 18-го листопада ц. р., о год. 4:30 по пол., у залі Українського Національного Домоводного Зриву, 50-літній Організації Українських Націоналістів і 20-літній героїчній смерті Степана Бандери.

Програму Академії поєднали Служба Божя та Панахида в церкві св. Духа за душі Героїв, які склали своє життя на жертві Батьківщини.

Академію започатковано співом американського гімну та співом „Гей у лузі“, у виконанні церковного хору під кер. Л. Рейнарівича. Академію відкрив, заступивши перешкодженого голови інж. Б. Караса, Л. Рейнарівич коротко з'ясував важливість цього свята.

Святову промову виголосив мгр К. Василько проаналізувавши значення Листопадового зриву на дальшу боротьбу за державність українських армій, пізніше УВО, ОУН, УПА та інших військових формувань. Дальшу частину Академії присвячено 50-літній створення Організації Українських Націоналістів і 20-літній смерті Провідника ОУН Степана Бандери. Прелегент закінчив словами, що й сьогодні ця ідея продовжує тисячі знаних і незнаних Героїв, які борються за найвищий ідеал народу, тобто за його волю.

Ворожі й прихильні...

(Закінчення зі стор. 2-01)

ві Сліпому візантійський хрест з ХІІІ ст., який вінніс неський воєк, коли горіла церква в Україні; „Це мій дар для Вас, як для Патріарха, хай Бог дозволить Вам благословити цим хрестом друге тисячоліття християнства українського народу“. А далі автор наводить слова Патріарха, висказані на вечірньому бенкеті: „Патріархальний статут не вимре з моєю особою. Ми здобули цей статут, він існує і з ним підемо вперед з Божим благословенням“.

І врешті деякі речі піддає Моравський критиці: „Радісний настрій римських урочистостей поспулава неfortunна номінація нового українського митрополита у Філадельфії. Про неї довідався кардинал Сліпий годину перед комунікатом Ватикану!!! (оміжки Моравського-С. Н.)... Трьох кандидатів, поданих кард. Сліпим зигноровано, а про

номінацію о. Любачівського не було з ним консультатії. Посипалися масові протести і телеграми до Папи від українських католицьких організацій. Кард. Сліпий відчув цей епізод як особисту зневагу, а списки слухно розжалобилися. На площі св. Петра появилися навіть транспаранти з написом: „Морітурі те салютант“. Обуренню українських католиків не можна дивуватися... Вони склали цей „згит“ (скрегіт) не на Папу, але на Конгрегацію для східних Церков, яка свідомо обмежує права кард. Сліпого і уніятської ієрархії (додаймо: і правила доброго виховання, бо кому пошкodik би членство в кардиналі? За це не можна мати жалю до Папи і розсудливості українці у Римі не мали щодо того сумніву: це не скоро можна буде опанувати всевідповідність Курії з її недобрими методами... На загальній авдієнції, Папа звернувся до молодого українки, яка вручила йому збірний протест у справі згаданій номінації, зі словами: „Тримайтеся!“

Чи не хотів цим сказати Д. Моравський, що новому Папі важко перебороти псевдоосуджені потягнення, які залишив йому Павло VI, а яких Курія тримається як реп'ях кожу, думаючи, що їй владиться „навернути“ Москву?...

Батьки! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб забезпечити їм кращу майбутність, в нашій громаді у вільному світі нового світового члена!

30-ий РІЧНИК УКРАЇНСЬКОГО ПРАВОСЛАВНОГО КАЛЕНДАРЯ

Закінчено друг Українського Православного Календаря на 1980 рік, який буде 30-им річником цього видання Української Православної Церкви в США. Розмір ювілейного календаря на 1980 рік збільшено до 210 сторінок, себто додано додаткових 50 сторінок. Поза місяцесловом і церковним уставом на цілий рік та адресарем українського православного духовенства та церковних установ і парафій у вільному світі, цей календар-альманах має збільшену й багату літературну частину. Автор 25 статей походить досконало з усіх країн українського розселення в світі, в тому і з „залізної куртини“. Величчинею у цьому календарі покажчик до 25 річників місячника „Українське Православне Слово“ (за р. 1950-1974), який нараховує 21 додаткових сторінок. Ювілейний річник багато ілюстрований та друкований на кращому папері. Ціна примірника \$9.00, а з поштовою пересилкою \$10.00. Замовлення, разом з належністю (чек або „моя ордер“), керувати на адресу:

CALENDAR 1980

P.O. Box 495 • So. Bound Brook, N.J. 08880

Трентон у поклоні Патріархові

У неділю, 5-го листопада ц. р. українська католицька громада Трентону та околиць, в 40-річній хиротонії, вшанувала Патріарха Йосифа Ювілейним Концертом.

Гарно прибрано сцену великим портретом Достойного Ювілята, квіттям, вишивками та ювілейними датами. Дорічну програму, у виконанні трентонських і позаміських сил, започатковано релігійним гімном „Боже Великий“, що його відспівали всі учасники свята.

Концерт відкрив і ним кермував голова місцевого Відділу Патріархальний Т-ва мгр Микола Нагірняк. Він підкреслює, що хоча на шляху встановлення Української Помісної Церкви ми зустрічаємо великі перешкоди, однак можна сподіватися, що наші невтомні змагання уже андевождь будуть завершити світлою перемогою правди. На це вказують величаві та масові святкування по всіх країнах і континентах поселення українців.

Парох місцевої церкви св. Іоасафа, о. декан. Ярослав Федик в короткому слові наголосив, що Блаженніший під час московської окупації, а згодом серед нещасних знущань на засланих та поприбутті на Захід, на протязі довгих 40 років, гідно несе відповідальний і важкий обов'язок керівництва Української Церкви. Патріарх робить все, щоб правду про страждання та героїчний змаг Української Церкви й народу стали відомі в широким світі.

Святочну доповідь, глибоку змістом та з реторичним хистом, виголосив запрошений доповідач о. Лев Любінський, парох помісної церкви св. Архантрата Михайла в Філадельфії. Він пригадав, що шасливим збігом умовин українська спільнота в цілому світі сьогодні обходить світлу пам'ять 1-го листопада 1918 року та водночас вшановує одного із найбільших синів України героя — мученика Ісидора Патріарха Йосифа. Надхнений великим Митрополитом Андреем о. Ісидор добув у найславніших університетах Європи глибоке загальне й богословське знання та зосередив пильну увагу на догматичну й обрядову схожість обидвох віток нашої Церкви та потребу їхнього зближення і об'єднання. Коли за часів Володимира Великого та Ярослава Мудрого ми мали одну віру та одну Церкву, що духовно лудила весь народ, скріпила державне життя і створила одну культуру, тоді українська держава була однією із наймогутніших у світі. Митрополит Андрей та о. Ісидор, своєю невтомною працею і блискучими науковими творами, впередили на 50 років теперішній екуменічний рух. Вони були співтворцями Української Богословської Академії та Богословського Наукового Т-ва у Львові, що їх згодом старанням Блаженнішого відновлено на чужині. Рим тепер є новітнім релігійним, культурним і науковим центром українського народу а Українська Церква стає помісною. Допо-

Концерт закінчено відспіванням релігійного гімну „Боже вислухай благання“ та „Молитвою за Патріарха“.

У віданні п. І. Головки був вокальний супровід релігійних гімнів, інж. І. Микитин дбайливо вдокорув сцену та п-і В. Микитин влаштувала перекрутку для позаміських виконавців програми.

Ювілейний Концерт залишив мийли та будучий спомин дбайливо підготованої і зразково виведеної релігійної імпрези.

Олександр Татомір

• REAL ESTATE •

НЕРУХОМЕ МАЙНО В ФЛОРІДІ

Стейт Флоріда — найпривабливіше місце для постійного життя з усіх Стейтів Америки й Канади.

Чому? Тут — чудовий клімат, дешевше прожиття, низькі податки, дешевизна енергії, великі можливості для підприємств і солідна перспектива потенціального розвитку.

Подзвоніть нам і Ви будете забезпечені повними інформаціями, як стати власником садби в прекрасному Порт Шарплетт чи Норт Порт, які розпокоєні на західному узбережжі Флориди в хвилинах їзди від спокійних вод Мексиканської затоки.

Приєднуйтеся до великої української громади, хто вже насолоджується теплим пісочним в цих околицях. Ціна садби — від \$5,700.00, завдаток лише 10%. Великий вибір вигідних будинків та кондомініумів-а також є до бабуть. Ви ні перед ким, нічим не зобов'язані, лише зв'яжіть факти і зробіть власне рішення.

Ласкаво просимо Вас звертатися в цій справі до РОМАНА та КАТЕРИНИ СПІВАЧУК — власників

SAE KAE INTERNATIONAL REAL ESTATE, Inc.

Щоденно від 10-01 год. до 5-01 год. веч. Тел.: (215) 245-7600

В свята, вихідні та інші години тел.: (215) 969-8188

ДО ПЕРШОЇ РІЧНИЦІ...

(Закінчення зі стор. 2-01)

підспали. В нього почалися судорги, з'явилася безсонниця, підвищилася температура.

Знову з'являється КГБ і вимагає написати це одну заяву, але він відмовляється це зробити, тоді йому роблять операцію без наркозу. Снегірьов пише: „Думаю мене будуть незабаром кінчати. Інших засобів впливу на мене не залишилося“.

В жовтні і листопаді 1978 року Снегірьову знову погано. За словами друзини, що чергувала біля його ліжка в лікарні, Снегірьов усні кілька разів кричав: „Січень... шприц... японський укол...“ Що то означало, ніхто не знає.

У грудні Снегірьов сказав друзям, що він буде вимагати від КГБ, щоб йому дозволили виїхати за кордон на лікування. В бесіді з друзями він каже: „Я їду на цей крок, розуміючи, що це кінець — розкритися вони ніяк не можуть. Але більше я так не можу“.

Про свою вимогу Снегірьов повідомив КГБ 18-го грудня. Слідчий Слобожанко пообіцяв повідомити про рішення пізніше. Але Гелій Снегірьов знав, що то кінець і чекав його. Він да-

вав усні вказівки своїм друзині, серед них такі: після смерті запросити на розтин тіла його приятеля патологаната, поховати на Байковому цвинтарі в могилі батька.

28-го грудня лікарі і КГБ допомогли емерти Гелію Снегірьову. І як це сталося ніхто не знає. Це є таємницею. Друзини було повідомлено про смерть через чотири години, коли вже патологанатомічний розтин тіла було проведено. В той же день Снегірьова було спалено і поховано наступного дня. КГБ хотіло якомога швидше приховати сліди свого злочину. Тіло було спалене з тією метою,

щоб пізніше не можна було встановити, як було замордовано Снегірьова. Офіційно було повідомлено, що Снегірьов помер від раку міхурової залози, а раніше про рак не було ніякої мови.

Снегірьов помер мученицькою смертю у віці 50 років, пробувши 191 день у в'язниці і 272 дні в лікарні, муки якого тривали 463 дні.

Це так би мовити історія Снегірьова, але тяжко навіть представити собі, що пережила та людина, її роздуми і переживання.

Якщо ми на хвилю можемо закрити очі і представити себе в камері, де стоять КГБ'ські фашисти з палицями, або представити біля себе ліжаря зі шприцем в руках, який робить „японський укол“, або уявити що нас ведуть до операційного столу, де робитимуть операцію без наркозу, то в нас ще не втрачені людські якості і ми можемо щось робити, щоб історія Гелія не повторилася з іншими.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ВАСИЛЬ МАРІНИЧ, член УНС Відд. 183 ім. гет. Івана Мазепи в Детройті, помер 9 листопада 1979 р. на 85-му р. життя. Нар. 1895 р. в Чернівцях, Україна; членом УНС став у 1959 р. Залишив у спадку дружину Софію, дочку Зірку, шучуку, брата Петра в Україні, а також рідню в Україні та Америці. Похорон відбувся 18-го листопада 1979 р. на цвинтарі Емерджі, Ліонія, Міч.

Вічна Йому Пам'ять! Петро Залуж, скар.

МИХАЙЛО МАСЛИЧНИК, член УНС Відд. 379 ім. Юрія в Чикаго, Іллі., помер 11 листопада на 79-му р. життя. Нар. 1909 р. в с. Вербів, Поль. Роканти в с. Вербів, членом УНС став 1960 р. Залишив у спадку дочку Марію, 2 дитини і родину в Україні. Похорон відбувся 13 листопада 1979 р. на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Іллі.

Вічна Йому Пам'ять! Михайло Семид, скар.

ГРИГОРІЙ ХРУЩ, член УНС Відд. 441 ім. Тараса Шевченка в Тандер Бей, Онтаріо, Канада, помер 6-го жовтня 1979 р. на 75-му р. життя. Нар. 1904 р. в селі Хоробля, Україна; членом УНС став 1960 р. Залишив у спадку дружину Марію, брата Василя і сестру Катерину в Україні та кузена Бориса Сохан. Похорон відбувся на цвинтарі Моунтлен Вью у Тандер Бей, Канада.

Вічна Йому Пам'ять! Д. Замскач, скар.

BAKKA COMPANY
REPRESENTATIVE STORE
48 East 7th St.
Tel. GB 3-3650, New York, 10003
НА СВЯТА: квіти, мари, правди мед та гриби; різдвяні картки, календарі на 1980 рік — ВСЕ в АРЦІ.

• РІЗНЕ •

Найкраще місце на прийняття, бенкетів, ім'янина, християн, товаристві зустрічі, поминки і на всі нагоди —

HOLIDAY INN

of Somerville

US Route 22 (E. Bound)

BRIDGEWATER, N.J. 08807

• Тел. (201) 526-9500, в українській мові (201) 526-1966.
• Власник українців та під українським зарядом.

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних граніт, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Банді Бруку і св. Духа — відома компанія фірма

К. М. КАРДОВИЧ

ВОЛОДИМИР БЕЛЯНСЬКИЙ

CONSTANTINE M. KARDOVICH

WALTER BIELANSKI

CYPRESS

HILLS MONUMENTS

800 Jamaica Avenue

Brooklyn, N.Y. 11208

Tel.: (212) AP 7-2332

Відкрито в кожний день, в суботу, включно, від 9-5 по полудні, в неділю 10-4 по пол.

На багачині і для вигоди клієнтів, радо зайдемо до Вашого дому з проєктами і порадами.

• FUNERAL DIRECTORS •

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами

в BRONX, BROOKLYN,

NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА

ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y.

ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN

FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ЦИПА і ЧЕСНА.

Our Services Are Available

Anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоро-

нами на цвинтарі в Ванді

Бруку і перенесенням тіл

з різних країн світу.

801 Springfield Avenue

IRVINGTON, N.J.

NEWARK, N.J.

ESsex 5-5555

HOLLAND AMERICA

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

влаштує

7-ДЕННІ ПОДРОЖ

МОРЕМ — КРУЗ до НАССАВ

КОРАБЛЕМ

ss ROTTERDAM

в суботу, 24-го травня 1980 — суботи, 31-го травня 1980 р.

Виїзд з Нью-Йорку

- Широ запрошується членів УНСОУ і їх родини взяти участь у цій казковій, відпружувальній подорожі та тиждень відпочити на морі, де буде відшанована надзвичайною обслугову та теплою голландською ввічливістю. Також буде 2-денна зупинка в Нассаві, де закупити є розкішні, а романтичний острів, дає Вам услуги — свої гарні піскові пляжі, риболовля на величезному морі, гольф, теніс, райський острів з чарівним казино до гри і вечірні розваги.
- Цей 38,000 тоновий корабель, має 11 повністю охолоджуваних пасажирських покладів. Це дає Вам величезний ряд можливостей для Вашої приємності і комфорту — просторі кабіни, спортплощі, 2 басейни, кіно, 3 рази денно обильний і смачний харч, різноманітні програми з виступом професійних сил, 2 оркестри до танку, казино до гри, дискотек і багато більше.
- Ця надзвичайна вакаційна подорож є влаштована спеціально для наших членів УНСОУ і своїх родин.
- Ідте з нами — будете задоволені! Зустрінете союзних приятелів та поробите нові знайомства!
- Будете робити, що Вам подобається у власному дозвіллі. Надзвичайно проведете час!
- Резервовані місця обмежені!
- За докладними інформаціями телефонуйте або пишть сьогодні до нашого провідника тури:

ANDREW KEYBIDA
19 Rutgers Street
Maplewood, N.J. 07040
Tel.: (201) 762-2827

ss Rotterdam